14e JAARGANG — CURAÇAO DEN 26n. JUNI 1897. — No. 704

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50 voor elken regel fl 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No. 129

E Courant aki ta sali tuer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un annucio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Curaçao, 25 Juni.

EEN LIJKREDE IN DE NOTRE-DAME.

Naar aanleiding van ons hoofdartikel der vorige week, kwam van meer dan één zijde het verzoek tot ons om de gewraakte lijkrede van Pater M. J. OLLIVIER in haar geheel op te nemen in ons blad.

Wij hebben gemeend aan dien wensch van eenigen onzer lezers te moeten voldoen; wij moeten echter eerlijk bekennen, dat wij niet in staat waren alle schoonheid en zeggingskracht dier redevoering onverminderd in de Hollandsche vertaling neer te leggen. Wel hebben wij getracht het oorspronkelijk woord zoo getrouw mogelijk weer te geven, en dit zelfs meermalen ten koste van het Hollandsch.

Mijne Heeren,

De dood is verpletterend, dan zelfs als hij levens treft, die sedert lang uitgeput zijn; hoeveel te meer als hij in volle lente levens wegmaait, aan welke alle vreugden beloofd waren, of in geheele rijpheid levens, nauwelijks in het bezit van de vruchten huns arbeids.

Maar wat te zeggen van de catastrophen, welker geheim de sterkste geesten in verwarring brengt en de kloekste harten verbrijzelt? Op het oogenblik der wettigste en zuiverste vreugde, omdat zij geboren werd uit de liefde, ook de levendigste, omdat het de vreugde der jeugd is; wanneer men overal den glimlach ziet, aan den hemel, in de natuur, in de harten en op de lippen; te midden dier ontluiking, welke overvloeit van hoop, treedt de dood te voorschijn en vernietigt met een enkelen slag, den afschuwelijksten, welken men kan bedenken, al die jeugd, al die schoonheid, al die kracht, al dat geluk. Hij is zoo snel voorbijgegaan, dat men aan zijne verschijning zou twijfelen, indien achter hem de puinhoopen zich niet opstapelden, waar de vurige adem zijns monds erkend wordt aan de laatste schijnsels van den uitgedoofden brand.

Waarom is dat geschied? Aan welk plan is de afgrijselijkheid van zulken rouw verbonden? Zijn wij dan in de handen eener blinde macht, die slaat zonder bewustzijn van hare slagen te hebben, en welke men evenzeer te vergeefs kan ondervragen als vervloeken, omdat zij niet kan hooren en zich niet gewaardigen zou te antwoorden?

O God van het Katholieke Frankrijk, God dien wij onzen Vader noemen, aan wiens teederheid wij evenzeer gelooven als aan Zijne rechtvaardigheid, Gij zijt niet in staat tot zulke grimmigheid en verbiedt ons niet den sluier op te heffen, welke onze beproevingen bedekt.

Uwe hand slaat ons met een plan, dat wij mogen begrijpen, ten einde ons er wijselijk mede te vereenigen en aan onze tranen de waarde te geven, waarmede onze wederintrede in de barmhartigheid betaald wordt.

Ongetwijfeld hebt Gij, o souvereine Meester der menschen en der maatschappijen, een verschrikkelijke les willen geven aan den hoogmoed dezer eeuw, waarin de mensch onophoudelijk spreekt van zijne zegepraal over U. Tegen hem zelven hebt Gij gekeerd de veroveringen zijner wetenschap, welke zoo ijdel is, als zij zich niet vereenigt met de Uwe; en van de vlam, welke hij, als de Prometheus der ouden, aan Uwe handen ontrukt beweert te hebben, hebt gij het werktuig Uwer wraak gemaakt. Wat de illusie des levens gaf, heeft de afgrijselijke wezenlijkheid des doods voortgebracht, en in het sombere stilzwijgen, waarin Parijs en geheel Frankrijk sedert vier dagen verzonken liggen, schijnt men de echo te hooren van het Bijbelwoord: "Door de dooden, die op uwen weg liggen, zult gij weten dat ik de Heer ben."

Maar niet de onvruchtbare wraak behaagt aan God, en als Hij geeselt, is het om te redden, vereenigend alzoo de eischen Zijner glorie en Zijner barmhartigheden, die Hem te meer dwingen, omdat Hij vóor alles de eeuwige liefde is.

Het eigenaardige der liefde is, dat zij voorkeur heeft, en hiervan zijn de volken zoowel het voorwerp als de individuen. Frankrijk weet dit door al de voorrechten, welke zijne geschiedenis aanwijst, en die van zijne ongelukken gevoelige bewijzen maken der goddelijke liefde, gelijk aan den voorspoed en het succes, waarom het verheerlijkt is geworden. Als oudste dochter der Kerk van Christus volgt zij denzelfden weg als hare moeder, aan hare beproevingen deelnemend, met woeker betaald voor de diensten welke zij haar bewijst, zonder uitstel gestraft voor hare afvallen of oproeren, te strenger omdat zij noodzakelijker is geworden voor de vervulling van het goddelijk plan in de leiding der volken. Haar plaats is aan het hoofd der volken en niet in hunnen nasleep; zij is er als de standaard van Christus, welken men de schande niet kan opleggen van naar de tweede plaats terug te gaan, zonder dat de hand Gods hem niet aanstonds vooruitdringt, door den afval te straffen om den moed te verheffen.

Helaas, in onze tijden zelven heeft Frankrijk door een nieuwen afval van zijne overleveringen deze straf verdiend.

In plaats van aan het hoofd der Christelijke beschaving te gaan, heeft het er in toegestemd te volgen als dienstknecht of slaaf van leerstellingen, even vreemd aan zijn genie als aan zijn doop; het heeft zich overgegeven aan zeden, waarin niets gezien werd van zijne edelmoedige en fiere natuur, en zijn naam is synoniem geworden met dwaasheid en ondankbaarheid jegens God. Helaas, zoo maakte men hem gelijkluidend met ongeluk, omdat God, het niet willende verlaten, het moest onderwerpen aan boetedoening.

Nauwelijks 26 jaar geleden, en de getuigen Uwer wraak hebben den tijd niet gehad om het te vergeten, hebt Gij Frankrijk in het hoofd getroffen, door het als slachtoffers van boete en voldoening mannen te vragen van allen rang en leeftijd, en op de slagvelden van een dubbelen oorlog hebt Gij soldaten en priesters, financiers en letterkundigen, kunstenaars en overheden, zee- en landlieden uitgestrekt. Zeker, dat waren groote en edele slachtoffers, wier offer op Uwe rechtvaardigheid en barmhartigheid het dringendste van alle rechten had, dat van de vrije toestemming of zelfs van de blijmoedige aanneming; want allen gingen den dood in, zooals het past aan zonen van het oude Frankrijk, waarin het zwaard altijd herinnert aan het Kruis.

Ook hadden wij, toen wij onder de gewelven dezer basiliek, gewoon te trillen van onze kreten van smart of enthousiasme, de bloedige overblijfselen van al die eerbiedwaardige dooden nederlegden rondom de lijkkist, waarin de gemartelde aartsbisschop sluimerde, het recht te hopen, dat Uwe rechtvaardigheid voldaan was, en door Uwe barmhartigheid ons de poorten der toekomst weder geopend werden.

O God onzer vaderen, wees gezegend, omdat Gij hunne kinderen niet verworpen maar hen in staat geacht hebt het rantsoen voor hunne fouten te betalen, hoe zwaar de schuld ook was, en hoe hard de betaling daarvan moest zijn.

En evenwel, de boete was niet voldoende, en de zuiverste slachtoffers ontbraken nog aan het offer. Ongetwijfeld hadden zij bitter in hare ziel geleden, die fiere en zachtmoedige vrouwen, wier vaders, zonen, echtgenooten en broeders hun bloed voor het vaderland vergoten hadden, te bitterder omdat zij in het uur der scheiding hare

FEUILLETON.

CLAUDE CHARLIN.

———o———

A cuminsa bira nochi. Poco-poco tur camina a bira scur, mientra koe den haltoe streanan tabata parce, manera ta un manoe invisible tabata strooi un porcion di placa di oro briljante na es bóveda. Tabata supla un bientoe frioe, dulce, ıbao di es paloenan den avenida Marceau, unda dos hoben tabata kuier.

Nan tabata camna poco-poco, koe manoe di otro tené, uno su wowo buscando di otro, un sonrisa riba nan cara, mientra de bez en cuando nan tabata papia un palabra di cariño cu otro.

Es célebre doctor Claude Charlin tabata sigi nan cu su bista for di balkon. Es bista ai parce mester tabata molestié; e ta triste i pensativo; su cara a haja un trek i su wowonan a cuminsa penetra den oscuridad.

Ai! nunca el a conose es cos cu nan ta jama amor. Nunca el a camna cu un hende koe tabata stimá, nunca el a tende un palabra koe a sali for di un curason koe ta stima. Naturaleza a desfigura es célebre Charlin; e ta un enano corcobá; den su hubentud, bida tabata un tormentoe pé i despues su bida a bira un trabao sin sociego.

El no a conocé su mama, i unda e tabata biba, e tabata es mucha desgraciado koe no tabata sirbi pa nada.

Ki contentoe e tabata, dia e pastoor koe tabata duné les a bisé, koe el a duna un examen brillante i pa esai e por sigi studia na universidad pa cuenta di gobierno.

Na universidad lo e no ta sol mas, aya lo e haja un amigoe na kende e por conta su bon i su maloe. Ma su sonjo a bula bien pronto. Su condiscipulonan tabata jioe di hende ricoe i e tabata un miserable mucha di cunucoe. E tabata nan pleizier. Cuantoe e tabata jora den su cuartoe! Ta terrible pa ta sol den asina un edad sensible, meimei di nan mas privilegiá, koe ta bofon di bo i koe ta persigi bo koe nan chanza cruel. Di ki balor un mama lo no tabata pé, na kende e por duna su curazon aire, i koe lo jamé na su nomber i no manera su condiscipulonan ta jamé "Corcobá"! Despues di nuebe aña di es sufrimento ai el a sali for di Universidad cu bintícincoe anja di edad i cu su diploma di doctor.

Sinembargo e no tabata dichoso, deseo di stima tabata bira semper mas fuerte den su curazon. El koe no tabatin ningun hende pa stima, tabata mira den su imaginacion un hende koe e ta stima asina bunita, asina bon i asina cariñoso; ma tabata un sonjo! Despues su curazon tabata bira asina moli, asina tiërno i lágrima tabata jena su wowo. Den es momentonan di su imaginacion e tabata dichoso, ma ora el a bolbe na realidad, e tabata bira mas desgraciado....

Es tempoenan, es sonjonan ai a pasa. Awor Claude Charlin ta conta cuarenta anja; no ta hui realidad mas. Cu tur forza di su alma e ta dediké na su nobel oficio, i judar pa su talento es corcobá chiquitoe a bira awor un médico renombrá. No solamente e tin un decoracion na su pechoe, ma su nomber tambe ta nombrar cu respect. Si e ta kuier den cajanan, nan ta munstra coe manoe riba djé i nan ta menta su nomber cu es distincion, koe nan ta usa solamente pa hombernan renombrá.

———

— No dokter, esai mi no ta risca bisé. Mi ta pidi bo, sea asina bon di bisé bo mes, mi no por.

Mi pober jioe mancaron? Ta sigur koe lo e bira mancarón?

— Ta duel mi, señora, koe mi mester confirma bo palabra. Ta manera mi a bisa bo. Un amputacion no ta necesario, ma despues di es operacion di ayera koe tabata asina necesario, bo jioe lo mester keda mancarón.

Es último palabranan ai a cai manera un chumboe den curazon di es mama i a hasié desesperá, ma pronto el a recobra su ánimo i el a sigi tras di dokter Charlin bai den kamber.

— Com ta bai cu mi enfermo? dokter Charlin a puntra su enfermo, cu es tono koe dokternan tin costumber di papia cu nan enfermo.

— Awor basta bon, dokter, ma mainta dolor tabata terribel. Mi ta sufri masjar. Es mucha muger a responde hasiendo un esfuerso pa hari.

Mes ora dokter a cuminsa los pia robes di e mucha mugé koe tabata marar koe panja, pa ristré bon.

Durante tempoe koe dokter tabata los i ristra pia di es mosa, e tabata spantar, sperando un mal noticia.

— Si, ta un caso serio es aki, es dokter dici.

— Ma-ma-dokter, lo mester kita mi pia afó, es mosa tabata puntra koe palabra cortar i bleek manera morto.

— O no, esai no, di ningun manera!

— Ma lo mi keda mancarón anto?

Un grito di desesperacion di es mama a resona den es camber. Es jioe a comprende tur cos.

—Mi pober Louisa, e mama dici, mientra e tabata sunchi su jioe i seka su lágrima.

— Mama, no desespera tanto, si mi bira coho, anto lo mi steun riba bo.

Es dokter tabata conmové pa tantoe abnegacion i tantoe ternura. Ki un amor mester tin den curason di es mosa ai, koe ta haci e lubida su mes pena i corda solamente na es di su mama.

Durante algun momento tabata ketoe den camber. Charlin a keda henteramente conmové. Por último el a lamanta pa bai i el dici cu e mama: Señora, awor no tin mester di mi sirbisji mas, ma si bo ta haja bon, de bez en cuando lo mi bin informa pa bo jioe: mi ta pidi bo esai como amigoe, como dokter mi a causa bo basta dolor caba.

Pronto Claude Charlin a bolbe, el a bini su dia sigiente i e tabatin un pala-

tranen verborgen hadden, om den moed niet te verzwakken, en zij later in haar hart de smart over onherstelbare verliezen moesten verbergen, om in het nieuwe geslacht het vertrouwen in het nieuwe lot van Frankrijk te handhaven. Maar naar het schijnt, zou God haar ongelijk hebben aangedaan, als Hij haar slechts tranen, gebeden, lessen en voorbeelden had gevraagd. Bij ons hebben de vrouwen sinds onheuglijke tijden mannelijke harten, en haar aandeel in het offer is even schoon als dat harer zonen of echtgenooten. Zij moesten dus in den beker ook een weinig van haar eigen bloed plengen.

Twijfelt gij, wilt dan sluiten de beide bladen van het dypticon, waarop wij de namen van de slachtoffers dezer beide catastrophen geschreven hebben. Het zijn dezelfde namen, ten minste voor hen, wien eene bijzondere illustratie aan de noodlottige vergetelheid ontrukt, waarin onze beste herinneringen vervallen : Orleans, Luynes-Dampierre, Grancey, Lafitte, Munier, Carayon, Latour en zooveel anderen, die thans op tweevoudige wijze behooren tot de geschiedenis onzer ongelukken en onzer herleving.

O, mijne heeren, ik haast mij het te zeggen, Hij kon hen niet veroordeelen tot die hecatomben, waarvan de buitenlandsche en de burgeroorlog ons de smartelijke herinnering hebben nagelaten. Zulk eene gedachte zouden wij niet kunnen verdragen, hoezeer wij ons geloof onderwerpen aan de wijsheid van den Almachtige. Maar Hij kon — en dit heeft Hij gedaan — uit haar nemen de zuiversten, de heiligsten, haar in den dood vereenigen met de slachtoffers der eerste ure en aldus de boete voltooien, welke ons de hoop verzekerde.

Het is volbracht. De verderfengel is voorbijgegaan. Kronen aan de leliën van Frankrijk, kappen met blanke vleugelen, bloemen en linten van jeugdigen tooi, ernstig crêpe, dat de grijzen haren bedekte, nederige kapsels der dienstboden, alles heeft hij gelijkgemaakt onder zijn voetstap, in het bloederige slijk, waarin het oog tevergeefs zocht naar eenig spoor van al dien adel en al die schoonheid. O, wenden wij het hoofd niet af, en begroeten wij liever den stralengloed, welke uit dat fornuis opstijgt, een nog mistigen dageraad misschien, maar die op het punt staat zich te zuiveren tot een dag vol troost en glorie.

En Gij, Heer, sla Uwe oogen op de slachtoffers, door U zelf uitgekozen, en op de edelmoedigheid hunner offerande. Gij kendet hare harten en wist, wat Gij haar kondt vragen voor het heil der zielen en des vaderlands. Gij wist, dat Gij alles van haar kondt eischen, zelfs het offer haars levens : en in een onbeschrijfelijk medelijden hebt Gij haar aan haar woord gehouden, als ik zoo durf spreken, zonder haar den tijd te laten tot nadenken tegenover de hoogste verzaking, die harer genegenheden. Sterven was niets voor haar ! Maar wie zou zonder sidderen kunnen denken aan hetgeen zij zouden hebben ondervonden, indien zij te voren hadden kunnen berekenen, hoeveel levens, waarvan zij de kracht en de bekoorlijkheid uitmaakten, ten gevolge harer afwezigheid verscheurd zouden worden ! Gij hebt den rand des doodelijken bekers verzacht, en de bliksem heeft haar geen tijd gelaten om te beven, voor hij haar trof.

Het is nu het uur der belooning voor haar en der vertroosting voor ons. Gij weet, o Heer, wat zij u vroegen, en wij weten het ook, wij, die den doodsangst lijden, waarin wij gebonden worden door de verdeeldheden, welke ons verscheuren, sedert Uw geest ons niet meer inspireert en leidt. Machteloos met onze zoogenaamde wijsheid en onze schijnbare zelfverloochening, om de ontbonden elementen der Fransche maatschappij weder te vereenigen — verblind hardnekkig in onze vooroordeelen en onzen haat — wij hebben er van afgezien de eenheid te herstellen, die opnieuw de eenheid voorbereidt.

Wat wij zouden wanhopen te doen, heeft het offer dier nederige slachtoffers der liefde reeds begonnen ; en de eenparigheid, waarmede wij haar graf omringen, is er ons een waarborg voor. Wij zullen gaan begrijpen, dat wij allen van dezelfde natuur zijn en eenzelfde hart moeten hebben. De rechtvaardigheid, welke ons treft, door haar te treffen, heeft haar gezocht in alle standen, de dochter der koningen en de dochter des volks, om haar een gelijk deel van het rantsoen te vragen en in haar ziel den wil te leggen tot dezelfde verzaking.

Wie zou nog, bij hare overblijfselen, durven spreken van antagonisme in de klassen der Fransche maatschappij, zonder de verachting en verfoeiing van alle eerlijke lieden te verdienen ! Waar vond de dood haar dan bijeen ? Aan welke ongelukkigen en ellendigen wilde de liefde dier patricische vrouwen, dier werksters en dienstboden redmiddel en troost brengen, dier werksters en dienstboden, ijverig bezig aan denzelfden arbeid met dezelfde vreugde en gelijke fierheid ?

Terwijl afschuwelijke ophitsingen een afgrond trachten te graven tusschen de grooten en kleinen, de rijken en armen, wierpen de zoete en heilige zielen met volle handen de hulpmiddelen der Christelijke broederschap in het offerblok. Met denzelfden glimlach betaalden zij het goud van den financier en den penning van den handwerksman aan de liefdewerken van allen aard, die de zaak der ongelukkigen dienen. Zij wisten, met welken afkeer en welke onwelwillende insinuatiën men sedert lang bij ons gewoon is haar ijver te beloonen : maar zij waren van te goed geslacht en te groothartig om daar een oogenblik bij stil te staan. Waarom ook zou men zich met spotters bezig houden, wanneer men werkt voor God en het Vaderland ?

O, dierbare en edele slachtoffers, gij moogt rusten in vrede ; uwe begeerte is vervuld, en uw werk zal weldra voltooid worden, hoop ik, dank aan de hulp, welken gij het verleent in den hemel. Hierbeneden droegt gij de sporen der menschelijke zwakheid, en wij konden twijfelen aan uw vermogen op het hart van God ; thans verschijnt gij ons als Jeanne d'Arc op de roode wolk van den brandstapel, omringd van licht en opklimmend naar de glorie, waar de Ingever uwer liefde en de Vergelder van uw offer u wacht.

Vergeet uit de vreugde, waarin gij nu zijt, hen niet, die hier beneden weenen : moeders, dochters, echtgenooten, zusters, vriendinnen ; herinnert u uwe zonen, echtgenooten, broeders en vrienden, in den rouw gedompeld, en weest hun nabij door den troost, dien gij thans geniet. Weest hun vooral nabij door den invloed uwer zielen op de hunne, en vervult haar met uw geloof, uwe liefde, uwe zelfverloochening, opdat zij de eer waardig zijn, door God hun geschonken, van u toe te behooren.

Maar ook, martelaressen, vergeet het vaderland niet en dwingt den Christus, den Koning der Franken, in den vrede Zijner regeering allen te vereenigen, die men beproefd heeft er van te scheiden, opdat er nooit meer zij dan één Frankrijk, onverwinlijk voor al zijne vijanden door de eenheid des geloofs, dat het uwe was, en der deugden, waarvan gij ons de herinnering achterlaat.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 23 dezer maand N°. 465 is tot Majoor Commandant van het Bataillon Stedelijke en Landelijke Schutterij alhier benoemd de Heer J. F. K. VAN EPS, Kapitein-Adjudant bij dat Bataillon.

***

Bij Gouvernements beschikking dd. 24 dezer maand N°. 467 is de Heer A. W. STATIUS MULLER, 1e. Luitenant bij de dd. Stedelijke Schutterij, benoemd tot Adjudant bij de Stedelijke en Landelijke Schutterij alhier

Kerkelijke berichten.

Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS heeft Woensdagmorgen voor de eerste maal hier op Curaçao het H. Vormsel toegediend, en wel aan veertien kinderen in het Meisjes-Weeshuis te Habai.

***

In den namiddag van Maandag 21 Juni vertrokken per *Prins Frederik Hendrik* van hier naar Paramaribo de Eerw. Zusters DÉSIRÉE en ALPHONSE. De eerste was gedurende zeventien jaren, de andere omstreeks drie jaren bij het Katholiek bijzonder onderwijs op ons eiland werkzaam.

Posterij.

In verband met het bepaalde bij art. 13 van het Gouvernements-besluit van den 7 Maart 1895 (P. B. No. 3) wordt hierbij bekend gemaakt, dat de in andere landen gelegen Duitsche en Italiaansche kantoren, waarmede een postwisseldienst geopend is en die bedoeld zijn bij art. 1 van het Gouvernements-besluit van den 5 April 1897 (P. B. No. 4.) de volgende zijn:

A. Het Duitsche postkantoor te Constantinopel (Turkije), de Duitsche post-agentschappen gevestigd te Shanghai, Tientsin en Apia (Samoa Eilanden) en de postinrichtingen in de Duitsche protectoraten.

B. De postkantoren der Italiaansche kolonie Erythrea en het Italiaansche postkantoor gevestigd te Tripoli (Barbarije.)

***

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 3e. kwartaal 1897 tot en met den 10n. Juli. a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

***

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Rafael Villalobos Pulgar, Zoila Bolivia Rojas, J. Barrios Parejo, Isberta Koock, Hugo Stange, Morris R. Pinedo, P. H. Locke, Henry Evertsz, Lavinia Derkoss, Francesco Jannuzzelli, Hans Mensou, Johana Silie, Ramon Diaz, Arestin Gaston, Louisita Maduro, Señorita Elaiza Virginia Leent, Neta Jones, Felicia Pinedo, B. J. de Castro, aanget. J. M. Chumaceiro, aanget., J. M. T. Boomgaart, aanget.

Havennieuws.

Op de laatste reis der *Merida* van Maracaibo naar Coro passeerde deze boot een bark die in zinkenden toestand was ; alleen de masten waren aan den waterspiegel nog zichtbaar. Iets verder werd een kleine boot en een kombuis drijvende gevonden, welke waarschijnlijk hadden toebehoord aan het verongelukte schip. Met een kijker kon men op een eilandje op eenigen afstand van de kust eenige mannen waarnemen, naar het scheen de bemanning der bark, doch daar het een hooge zee was en het op die plaats zeer ondiep is, was het gevaarlijk het eilandje te naderen, zoodat de *Merida* geen hulp kon verleenen. Bij laag water echter is van af die plaats Ricla en Coro te voet te bereiken, zoodat men veronderstellen mag, dat de schipbreukelingen naar een dier twee plaatsen zullen zijn gegaan.

Men vermoedde, dat het verongelukte schip de *Blanca Francisca* was. Dit vermoeden bleek gelukkig onjuist, daar de *Blanca Francisca* gisteren avond behouden hier binnenkwam.

***

In de laatste dagen ging hier het gerucht, dat het Amerikaansche stoombootje *Alliance*, voor eenige maanden door den Heer L. B. SMITH alhier aan een inwoner van Sto. Domingo verkocht, op de reis van dat eiland naar hier zou zijn vergaan, daar het den 9den dezer van Sto. Domingo was uitgegaan en hier nog niet was gearriveerd.

Woensdagmorgen nu bracht de telegraaf hier het bericht, dat de *Alliance* te Coro met averij was binnengekomen en hierheen zal moeten worden gesleept.

***

Laatstleden Maandag kwam de nieuwgebouwde stoomboot *Centro America*, van de Italiaansche maatschappij La Veloce, te La Guaira binnen met gebroken schroefbladen, zoodat de reis niet kon vervolgd worden. In verband daarmede is de Heer E. MORTEO, superintendent der Veloce, die sinds eenigen tijd op ons eiland vertoeft, Woensdag met de Venezolaansche golet *Guillermina* naar La Guaira vertrokken, om de noodige maatregelen te nemen tot reparatie der boot.

***

Men zegt, dat de *Valencia*, die vroeger in dienst van de Red D Line meermalen onze haven aandeed en thans in dienst der Ward Line is, in de wateren van Cuba door een Spaansch oorlogsschip is aangehouden. De reden dezer aanhouding moet zijn, het weigeren der *Valencia* om de seinen van het oorlogsschip te beantwoorden.

De Hoogedel Gestrenge Heer J. F. K. Van Eps.

Men zal zich herinneren, dat wij de oorzaak der algemeene feestviering op den 15den Maart ll., den dag, dat aan den toenmaligen Kapitein-Adjudant der dienstdoende Schutterij, den Weled. Gestr. Heer VAN EPS, het brevet van de gouden medaille voor vijftigjarigen dienst werd uitgereikt, aanwezen in de achting en de liefde, die de Heer VAN EPS zich verworpen had in de waarneming zijner verschillende ambten.

De toewijding, waardoor de Heer VAN EPS zoo algemeen geacht is, is thans op de heerlijkste wijze beloond door de benoeming van ZWEG. tot Majoor-Commandant der Stedelijke

---

bra di animacion pa es convaleciente. El a bai sinta den un stoel den tur su comodidad, ta bebe thee i na es momentoe ai e no ta dokter mas.

Ki un famoso abogado lo bo tabata. Señora Bareume disi cu ne cu un poco coqueteria. El a cuminsa hari.... Louisa tambe a hari. Nan tabata dichoso cu otro. Es enfermo tambe tabata tuma parti den conversacion i awor es dokter por a observa com bon i serio na es mes tempoe Louisa tabata. Su wowonan bunita koe sin ningun temor tabata mira es dokter, tabata brilja di entusiasmo, ora e tin di tende su combersación.

Asina anto nan sa sinta combersa te dies ora i algun bez mas laat ainda. Tur tres tabata sincero i nobel, sin ningun secreto pa otro. No, henteramente sin secreto nó—un di nan tabatin un secreto, koe tabata masjar pisá pé Tabata e dokter; e tabata stima cu tur forsa di un promer amor. Anochi si e bolbe cas, e tabata soña su soño di binti aña pasá. I e tabata mira den su imaginacion su dilanti, un frenta haltoe i bleek, un nanisji fini corta, un boka chiquitoe i su djentenan blancoe i riba tur esainan dos wowo bunita koe ta mirele hariendo.

— Señor Charlin ! bo — dokter, bo ta pidi mi manoe di mi jioe, i mancarón manera e ta ? I spantar pa es gran sorpresa ai, Sra. Bareume no a mira koe es dokter mes tabata desforma; e a mira den die es gran dokter, koe e tabata aprecia su amistad asina tantoe, I es gran homber ai ta pidié manoe di su jioe, di su pober jioe mancarón.

Bleek, tembiando es dokter tabata para, lo e papia di su curpa defectuoso ! No, ni un palabra el a papia ai ribá. El a larga e dokter bai, después di a combidé cordialmente di bolbe su sigiente nochi, pa e por consulta cu Louisa, cu na es momentoe ai no tabata na cas.

Com dokter Charlin a pasa es binti cuater ora largoe ai koe e mester a spera ! Es anochi ai e no por a sera su wowo. E tabata corda na su cara di risa, na su mirada di simpatia, com e ta primi man ora e ta despidi di djé. Ma anto duda ta bolbe i e ta cuminsa delira.

Su sigiente anochi cu e tabata bai cas di Louisa, e tabata masjar spantar di corda solamente cu nan por rechasa su pidimentoe. Ma porfin el a hala klok di porta.

Porta a habri. Su curpa a cuminsa tembla. Louisa tabata para su dilanti cu manoe di és dokter den djé, nan wowo a contra cu otro i: — Mi querida Louisa, a sali for di es dokter su boka. — Mi dusji Claude, Louisa a responde.

I ainda nan a keda algun momento mas asina cu otro parà, manoe den manoe, wowo den wowo, hariendo, dichoso.

en Landelijke Schutterij van Curaçao. Iedereen juicht die benoeming toe, omdat men overtuigd is, dat geen andere keuze voldoenden waarborg zou gegeven hebben voor het bevorderen van het welzijn der Curaçaosche Schutterij op het voetspoor van den vorigen Majoor-Commandant, wijlen den Hoogedel Gestrengen Heer J. H. SCHOTBORGH.

Moge dan de Hoogedel Gestrenge Heer J. F. K. VAN EPS lange jaren aan het hoofd staan onzer Schutterij, opdat onder zijne bekwame leiding dat kranig korps steeds moge voortgaan te bloeien en in zijn Majoor-Commandant een wakker voorbeeld tot navolging moge hebben.

Brand.

Verleden week Zaterdag 's morgens omstreeks acht uur brandde te Santa Maria een hut geheel af. Er kon weinig of niets gered worden; de oorzaak van den brand is onbekend.

Aruba.

Verleden week Zondag is te Sabaneta een diefstal gepleegd. Een jongen, ongeveer achttien jaren oud en voor eenigen tijd uit Venezuela naar Aruba gekomen, pleegde op klaarlichten dag inbraak in het huis van een winkelier, die op dat oogenblik afwezig was, en ontvreemdde uit de winkellade een bedrag van 40 gld. Spoedig echter werd de dief door de politie achterhaald en het geld, dat op een onbewoonde plaats onder een boom verborgen was, teruggevonden. Den volgenden dag is de jongen naar de Playa overgebracht en in verzekerde bewaring gesteld.

Brand te Colon.

In ons nummer van 12 Juni deelden wij reeds mede, dat wederom te Colon een brand was uitgebroken. Thans zijn meer bijzonderheden bekend. Den 9den Juni omstreeks kwart vóór elven 's avonds sloegen de vlammen uit bij de Erven ALCAZAR en deelden zich mede aan de huizen van de Heeren ARZUSGA en FIDANQUE; in de woning van dezen laatsten was het kantoor gevestigd van de Italiaansche stoomvaartmaatschappij La Velocé, waarvan niet eens de archieven konden gered worden. Geheel een blok, bestaande uit ongeveer twintig huizen, is door het vuur verwoest; men was eindelijk den brand meester in het huis van den Heer GUZMAN.

NEDERLAND.

De Koninginnen op reis.

Bij haar verblijf te Aussee beklom Koningin WILHELMINA met haar gevolg, gravin VAN LIMBURG STIRUM, mademoiselle DE JOANNIS, graaf DUMONCEAU en kolonel baron SIRTEMA VAN GROVESTINS, de Pfeiffer Alm. Ondanks het slechte weer was zij voldaan over de wandeling. De Koningin-Regentes reed naar de Grundilsee.

Ook bezochten de Koninginnen met gevolg den Salzberg, die electrisch verlicht werd.

De Pinksterdagen hebben de Koninginnen bij den Groothertog van Saksen-Weimar doorgebracht.

Troonsbestijging.

Op den dag der troonsbestijging van Koningin Wilhelmina wil men in Den Haag in werking doen treden een Wilhelmina-fonds tot verheffing der krankzinnigen-verpleging door voorbereiding van daartoe geschikt geoordeelde personen voor de verpleging, terwijl de speciale opleiding in handen zal blijven berusten van de gestichtsartsen, en voorts het bevorderen van ondersteuning aan de verpleegsters en verplegers bij ziekte, invaliditeit en ouderdom.

De Gouden Koets.

Het was aan het bestuur van de Vereeniging van het Amsterdamsche volk tot het aanbieden van een huldeblijk aan H. M. Koningin WILHELMINA gebleken, dat bij velen nog twijfel bestond of de zaak van de Gouden Koets al of niet doorging. Daarom hebben bestuurderen het nuttig geacht in ruimeren kring bekend te maken, dat zij zich ter audiënte bij HH. MM. gedurende haar laatste bezoek aan de hoofdstad hebben laten vertegenwoordigen en dat HH. MM. haar hooge ingenomenheid met dit bewijs van sympathie voor het vorstenhuis hebben betuigd.

Met innige dankbaarheid — het zijn de eigen woorden van de vorstin — had H. M. van het plan vernomen en H. M. drukte daarbij den wensch uit, dikwerf van dit geschenk gebruik te kunnen maken.

Konink. West-Ind. Maildienst.

Den 17den Mei werd te Amsterdam te water gelaten de *Prins Willem V*, die op de werf der Nederlandsche Scheepsbouw-Maatschappij gebouwd is voor rekening van den K. W. I. M. en bestemd is voor de vaart tusschen Amsterdam en New-York via Suriname en Venezuela en de daarbijliggende eilanden.

De nieuwgebouwde boot is geheel van staal en heeft een inhoud van 1750 ton. Het nieuwe stoomschip zal echter niet eerder dan in het najaar in gebruik kunnen worden genomen, daar nu het schip bekleed moet worden, de machinerieën geplaatst, de hutten, de salons en verdere noodzakelijke vertrekken en afdeelingen gebouwd moeten worden. Gelijk blijkt uit het Jaarverslag van den K. W. I. M. over 1896 zal met het in gebruik stellen van de *Prins Willem V* een twee-wekelijksche dienst worden ingesteld.

BUITENLAND.

Frankrijk. — De Fransche Kamer hield 29 Mei een zeer woelige zitting. Aan de orde waren interpellaties van Georges Berry, lid der Rechterzijde, en den republikein Vallé over de verantwoordelijkheid der Regeering bij den brand in de Weldadigheidsbazaar en over de officieele deelneming der Regeering aan de plechtigheden in de Notre Dame. Vallé bracht de lijkrede van pater Ollivier nog eens ter sprake, waardoor volgens hem de aanwezige regeeringspersonen gecompromitteerd zouden zijn (!). — De minister-president Méline antwoordde dat onmiddellijk na den brand een gerechtelijk onderzoek was ingesteld, hetwelk echter nog niet is afgeloopen. Wat overigens de officieele deelneming der Regeering bij de kerkelijke plechtigheden betreft, deze had indertijd onder het ministerie-Goblet, na den grooten brand in de *Opéra Comique*, eveneens plaats gehad, en niemand had kunnen voorzien dat de lijkrede zulk een wending zou nemen. De Regeering kan te minder daarvoor worden aansprakelijk gesteld, daar de minister van Binnenlandsche Zaken zijnerzijds een officieele toespraak heeft gehouden, welke de taal der Regeering was. De minister leest ten overvloede een brief van Goblet voor, waarin deze der Regeering voor haar openlijke deelneming dank zegt.

André Reille vermaande daarop de Kamer, deze droevige discussie bij de nauwelijks gesloten graven te staken. Een algemeene toejuiching deed verwachten dat het nu uit zou zijn; maar terstond vroeg Delcassé verlof om de Regeering te interpelleeren over haar algemeene politiek, en daar Méline zich onmiddellijk bereid verklaarde, maakte Goblet van de gelegenheid gebruik om zijnerzijds nog eens zijn gedrag bij gelegenheid van den brand der *Opéra Comique* te rechtvaardigen. Toen, zeide hij, droeg de plechtigheid een heel ander karakter, en als de families der slachtoffers deze eenvoudig hadden uitgeleverd (rumoer, levendig protest), zou alles vermeden zijn.

De graaf de Mun protesteerde niet alleen tegen de laatstgebezigde uitdrukking, maar ook tegen dit geheele debat van politieke strekking, zoo weinig passend bij de ontzettende ramp, welke tallooze familiën in diepen rouw heeft gedompeld. Daarom vermaande hij de partijleiders hun politieke twisten bij eenandere gelegenheid uit te vechten, maar althans eerbied voor de dooden te hebben. De daverende toejuiching der Rechterzijde, welke op deze woorden volgde, werd door de Linkerzijde met onstuimige protesten beantwoord en de socialist Jaurès verweet den graaf zelfs dat deze in 1871 als officier had deelgenomen aan de onderwerping der *Commune!*

Alsnu begon de interpellatie-Delcassé, over de algemeene politiek en de wenschelijkheid eener republikeinsche concentratie of een eerlijk samengaan van de Regeering met de *ralliés*, tot bestrijding van het socialistisch collectivisme. — Na een kort ontwijkend antwoord van Méline, waarin van oprechte concentratie al zeer weinig bleek, begon de stemming over de verschillende motiën van orde, die waren voorgesteld. De Kamer verwierp, met een meerderheid van slechts 35 stemmen, de prioriteit der motie-Delcassé en nam met 296 tegen 231 die van Perier de Larsan aan, waarbij de verklaringen der Regeeringen werden goedgekeurd.

— Gelijk *El Imparcial* alhier uit een bericht van Maracaibo mededeelt, zou de beroemde kanselredenaar Pater Didon, Dominicaan en thans Prior te Arcueil, in de Academie Française de plaats innemen van den Hertog d'Aumale.

Griekenland. — Sedert Griekenland, toegevend aan de gestelde eischen, de bemiddeling der groote Mogendheden verkregen heeft, zijn de diplomaten aan den Gouden Hoorn ijverig in de weer, om den vrede in het Oosten te herstellen. Als deken van het diplomatieke korps heeft baron Calice, de gezant van Oostenrijk te Constantinopel, aan den Turkschen minister van Buitenlandsche Zaken de collectieve nota overhandigd, waarin de voorwaarden worden opgesomd, die Griekenland aanvaard heeft, namelijk: het erkennen van zelf-bestuur voor Kreta, het terugtrekken van de Grieksche troepen van dat eiland, en wel zoo spoedig mogelijk, en het overlaten van Griekenlands belangen aan de zorg der mogendheden. Verder wordt in die nota aan de Porte het verzoek gericht, de Turksche troepen niet verder te laten voortrukken en de vijandelijkheden te staken.

De Grieksche minister-president heeft zich tegenover den correspondent van de *Times* beklaagd over de moeilijke positie der regeering. Ten einde de bemiddeling van Europa te verkrijgen, heeft zij zich groote opofferingen getroost, in het bijzonder de erkenning van de autonomie van Kreta, die noch door Engeland, noch door Rusland werd verlangd. Daardoor heeft de regeering zich in de oogen der Grieken en der Kretenzers gecompromitteerd, zonder dat zij een stelligen waarborg had, dat Turkije zou toestemmen in de schorsing der vijandelijkheden. Indien de oorlog wordt voortgezet, zal de regeering in een allesbehalve benijdenswaardige positie verkeeren, merkte de heer Ralli op.

Den 3den Juni zou, naar uit het Grieksche hoofdkwartier te Lamia gemeld werd, de Turksche-Grieksche overeenkomst zijn gesloten tot verlenging van den wapenstilstand voor onbepaalden tijd. Uit Constantinopel kwam een bericht van nagenoeg gelijken inhoud.

Daar de gezanten der Mogendheden hier weder bemiddelend aan het werk zijn geweest, is niet anders aan te nemen, dan dat althans in beginsel en in breede trekken tevens ook de vredesvoorwaarden zijn vastgegesteld. En dat zal dan Turkije's laatste eischen, waarvan de rechtmatigheid ook door de Mogendheden is erkend, wel niet ver ontloopen: betaling eener matige oorlogskostenvergoeding, rectificatie der militaire grens in Thessalië en intrekking van enkele der voorrechten, welke de in het Ottomanische Rijk gevestigde Grieken tot nu toe, met de leden der meeste andere Europeesche nationaliteiten aldaar, deelachtig waren.

Griekenland heeft den Mogendheden doen weten, dat zijne geldmiddelen het niet veroorloven de betaling eener oorlogsschatting op zich te nemen, maar dat het zich wil nederleggen bij de benoeming eener Europeesche commissie van toezicht over de geregelde rentebetaling zijner staatsschuld.

tranen verborgen hadden, om den moed niet te verzwakken, en zij later in haar hart de smart over onherstelbare verliezen moesten verbergen, om in het nieuwe geslacht het vertrouwen in het nieuwe lot van Frankrijk te handhaven. Maar naar het schijnt, zou God haar ongelijk hebben aangedaan, als Hij haar slechts tranen, gebeden, lessen en voorbeelden had gevraagd. Bij ons hebben de vrouwen sinds onheuglijke tijden mannelijke harten, en haar aandeel in het offer is even schoon als dat harer zonen of echtgenooten. Zij moesten dus in den beker ook een weinig van haar eigen bloed plengen.

Twijfelt gij, wilt dan sluiten de beide bladen van het dypticon, waarop wij de namen van de slachtoffers dezer beide catastrophen geschreven hebben. Het zijn dezelfde namen, ten minste voor hen, wien eene bijzondere illustratie aan de noodlottige vergetelheid ontrukt, waarin onze beste herinneringen vervallen: Orleans, Luynes-Dampierre, Grancey, Lafitte, Munier, Carayon, Latour en zooveel anderen, die thans op tweevoudige wijze behooren tot de geschiedenis onzer ongelukken en onzer herleving.

O, mijne heeren, ik haast mij het te zeggen, Hij kon hen niet veroordeelen tot die hecatomben, waarvan de buitenlandsche en de burgeroorlog ons de smartelijke herinnering hebben nagelaten. Zulk eene gedachte zouden wij niet kunnen verdragen, hoezeer wij ons geloof onderwerpen aan de wijsheid van den Almachtige. Maar Hij kon — en dit heeft Hij gedaan — uit haar nemen de zuiversten, de heiligsten, haar in den dood vereenigen met de slachtoffers der eerste ure en aldus de boete voltooien, welke ons de hoop verzekerde.

Het is volbracht. De verderfengel is voorbijgegaan. Kronen aan de leliën van Frankrijk, kappen met blanke vleugelen, bloemen en linten van jeugdigen tooi, ernstig crêpe, dat de grijzen haren bedekte, nederige kapsels der dienstboden, alles heeft hij gelijkgemaakt onder zijn voetstap, in het bloederige slijk, waarin het oog tevergeefs zocht naar eenig spoor van al dien adel en al die schoonheid. O, wenden wij het hoofd niet af, en begroeten wij liever den stralengloed, welke uit dat fornuis opstijgt, een nog mistigen dageraad misschien, maar die op het punt staat zich te zuiveren tot een dag vol troost en glorie.

En Gij, Heer, sla Uwe oogen op de slachtoffers, door U zelf uitgekozen, en op de edelmoedigheid hunner offerande. Gij kendet hare harten en wist, wat Gij haar kondt vragen voor het heil der zielen en des vaderlands. Gij wist, dat Gij alles van haar kondt eischen, zelfs het offer haars levens; en in een onbeschrijfelijk medelijden hebt Gij haar aan haar woord gehouden, als ik zoo durf spreken, zonder haar den tijd te laten tot nadenken tegenover de hoogste verzaking, die harer genegenheden. Sterven was niets voor haar! Maar wie zou zonder sidderen kunnen denken aan hetgeen zij zouden hebben ondervonden, indien zij te voren hadden kunnen berekenen, hoeveel levens, waarvan zij de kracht en de bekoorlijkheid uitmaakten, ten gevolge harer afwezigheid verscheurd zouden worden! Gij hebt den rand des doodelijken bekers verzacht, en de bliksem heeft haar geen tijd gelaten om te beven, voor hij haar trof.

Het is nu het uur der belooning voor haar en der vertroosting voor ons. Gij weet, o Heer, wat zij u vroegen, en wij weten het ook, wij, die den doodsangst lijden, waarin wij gebonden worden door de verdeeldheden, welke ons verscheuren, sedert Uw geest ons niet meer inspireert en leidt. Machteloos met onze zoogenaamde wijsheid en onze schijnbare zelfverloochening, om de ontbonden elementen der Fransche maatschappij weder te vereenigen — verblind hardnekkig in onze vooroordeelen en onzen haat — wij hebben er van afgezien de eenheid te herstellen, die opnieuw de eenheid voorbereidt.

Wat wij zouden wanhopen te doen, heeft het offer dier nederige slachtoffers der liefde reeds begonnen; en de eenparigheid, waarmede wij haar graf omringen, is er ons een waarborg voor. Wij zullen gaan begrijpen, dat wij allen van dezelfde natuur zijn en eenzelfde hart moeten hebben. De rechtvaardigheid, welke ons treft, door haar te treffen, heeft haar gezocht in alle standen, de dochter der koningen en de dochter des volks, om haar een gelijk deel van het rantsoen te vragen en in haar ziel den wil te leggen tot dezelfde verzaking.

Wie zou nog, bij hare overblijfselen, durven spreken van antagonisme in de klassen der Fransche maatschappij, zonder de verachting en verfoeiing van alle eerlijke lieden te verdienen! Waar vond de dood haar dan bijeen? Aan welke ongelukkigen en ellendigen wilde de liefde dier patricische vrouwen, dier werksters en dienstboden redmiddel en troost brengen, dier werksters en dienstboden, ijverig bezig aan denzelfden arbeid met dezelfde vreugde en gelijke fierheid?

Terwijl afschuwelijke ophitsingen een afgrond trachten te graven tusschen de grooten en kleinen, de rijken en armen, wierpen de zoete en heilige zielen met volle handen de hulpmiddelen der Christelijke broederschap in het offerblok. Met denzelfden glimlach betaalden zij het goud van den financier en den penning van den handwerksman aan de liefdewerken van allen aard, die de zaak der ongelukkigen dienen. Zij wisten, met welken afkeer en welke onwelwillende insinuatiën men sedert lang bij ons gewoon is haar ijver te beloonen; maar zij waren van te goed geslacht en te groothartig om daar een oogenblik bij stil te staan. Waarom ook zou men zich met spotters bezig houden, wanneer men werkt voor God en het Vaderland?

O, dierbare en edele slachtoffers, gij moogt rusten in vrede; uwe begeerte is vervuld, en uw werk zal weldra voltooid worden, hoop ik, dank aan de hulp, welken gij het verleent in den hemel. Hierbeneden droegt gij de sporen der menschelijke zwakheid, en wij konden twijfelen aan uw vermogen op het hart van God; thans verschijnt gij ons als Jeanne d'Arc op de roode wolk van den brandstapel, omringd van licht en opklimmend naar de glorie, waar de Ingever uwer liefde en de Vergelder van uw offer u wacht.

Vergeet uit de vreugde, waarin gij nu zijt, hen niet, die hier beneden weenen: moeders, dochters, echtgenooten, zusters, vriendinnen; herinnert u uwe zonen, echtgenooten, broeders en vrienden, in den rouw gedompeld, en weest hun nabij door den troost, dien gij thans geniet. Weest hun vooral nabij door den invloed uwer zielen op de hunne, en vervult haar met uw geloof, uwe liefde, uwe zelfverloochening, opdat zij de eer waardig zijn, door God hun geschonken, van u toe te behooren.

Maar ook, martelaressen, vergeet het vaderland niet en dwingt den Christus, den Koning der Franken, in den vrede Zijner regeering allen te vereenigen, die men beproefd heeft er van te scheiden, opdat er nooit meer zij dan één Frankrijk, onverwinlijk voor al zijne vijanden door de eenheid des geloofs, dat het uwe was, en der deugden, waarvan gij ons de herinnering achterlaat.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 23 dezer maand N°. 465 is tot Majoor Commandant van het Bataillon Stedelijke en Landelijke Schutterij alhier benoemd de Heer J. F. K. van Eps, Kapitein-Adjudant bij dat Bataillon.

* *

Bij Gouvernements beschikking dd. 24 dezer maand N°. 467 is de Heer A. W. Statius Muller, 1e. Luitenant bij de dd. Stedelijke Schutterij, benoemd tot Adjudant bij de Stedelijke en Landelijke Schutterij alhier

Kerkelijke berichten.

Z. D. H. Mgr. J. J. A. van Baars heeft Woensdagmorgen voor de eerste maal hier op Curaçao het H. Vormsel toegediend, en wel aan veertien kinderen in het Meisjes-Weeshuis te Habai.

* *

In den namiddag van Maandag 21 Juni vertrokken per *Prins Frederik Hendrik* van hier naar Paramaribo de Eerw. Zusters Désirée en Alphonse. De eerste was gedurende zeventien jaren, de andere omstreeks drie jaren bij het Katholiek bijzonder onderwijs op ons eiland werkzaam.

Posterij.

In verband met het bepaalde bij art. 13 van het Gouvernements-besluit van den 7 Maart 1895 (P. B. No. 3] wordt hierbij bekend gemaakt, dat de in andere landen gelegen Duitsche en Italiaansche kantoren, waarmede een postwisseldienst geopend is en die bedoeld zijn bij art. 1 van het Gouvernements-besluit van den 5 April 1897 (P. B. No. 4.) de volgende zijn:

A. Het Duitsche postkantoor te Constantinopel (Turkije), de Duitsche post-agentschappen gevestigd te Shanghai, Tientsin en Apia (Samoa Eilanden) en de postinrichtingen in de Duitsche protectoraten.

B. De postkantoren der Italiaansche kolonie Erythrea en het Italiaansche postkantoor gevestigd te Tripoli (Barbarije.)

* *

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 3e. kwartaal 1897 tot en met den 10n. Juli. a. s. op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het nieuwe kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

* *

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Rafael Villalobos Pulgar, Zoila Bolivia Rojas, J. Barrios Parejo, Isberta Koock, Hugo Stange, Morris R. Pinedo, P. H. Locke, Henry Evertsz, Lavinia Derkoss, Francesco Jannuzzelli, Hans Mensou, Johuna Silie, Ramon Diaz, Arestin Gaston, Louisita Maduro, Señorita Elaiza Virginia Leent, Neta Jones, Felicia Pinedo, B. J. de Castro, aanget. J. M. Chumaceiro, aanget., J. M. T. Boomgaart, aanget.

Havennieuws.

Op de laatste reis der *Merida* van Maracaibo naar Coro passeerde deze boot een bark die in zinkenden toestand was; alleen de masten waren aan den waterspiegel nog zichtbaar. Iets verder werd een kleine boot en een kombuis drijvende gevonden, welke waarschijnlijk hadden toebehoord aan het verongelukte schip. Met een kijker kon men op een eilandje op eenigen afstand van de kust eenige mannen waarnemen, naar het scheen de bemanning der bark, doch daar het een hooge zee was en het op die plaats zeer ondiep is, was het gevaarlijk het eilandje te naderen, zoodat de *Merida* geen hulp kon verleenen. Bij laag water echter is van af die plaats Ricla en Coro te voet te bereiken, zoodat men veronderstellen mag, dat de schipbreukelingen naar een dier twee plaatsen zullen zijn gegaan.

Men vermoedde, dat het verongelukte schip de *Blanca Francisca* was. Dit vermoeden bleek gelukkig onjuist, daar de *Blanca Francisca* gisteren avond behouden hier binnenkwam.

* *

In de laatste dagen ging hier het gerucht, dat het Amerikaansche stoombootje *Alliance*, voor eenige maanden door den Heer L. B. Smith alhier aan een inwoner van Sto. Domingo verkocht, op de reis van dat eiland naar hier zou zijn vergaan, daar het den 9den dezer van Sto. Domingo was uitgegaan en hier nog niet was gearriveerd.

Woensdagmorgen nu bracht de telegraaf hier het bericht, dat de *Alliance* te Coro met averij was binnengekomen en hierheen zal moeten worden gesleept.

* *

Laatstleden Maandag kwam de nieuwgebouwde stoomboot *Centro America*, van de Italiaansche maatschappij La Veloce, te La Guaira binnen met gebroken schroefbladen, zoodat de reis niet kon vervolgd worden. In verband daarmede is de Heer E. Morteo, superintendent der Veloce, die sinds eenigen tijd op ons eiland vertoeft, Woensdag met de Venezolaansche golet *Guillermina* naar La Guaira vertrokken, om de noodige maatregelen te nemen tot reparatie der boot.

* *

Men zegt, dat de *Valencia*, die vroeger in dienst van de Red D Line meermalen onze haven aandeed en thans in dienst der Ward Line is, in de wateren van Cuba door een Spaansch oorlogschip is aangehouden. De reden dezer aanhouding moet zijn, het weigeren der *Valencia* om de seinen van het oorlogsschip te beantwoorden.

De Hoogedel Gestrenge Heer J. F. K. Van Eps.

Men zal zich herinneren, dat wij de oorzaak der algemeene feestviering op den 15den Maart ll., den dag, dat aan den toenmaligen Kapitein-Adjudant der dienstdoende Schutterij, den Weled. Gestr. Heer Van Eps, het brevet van de gouden medaille voor vijftigjarigen dienst werd uitgereikt, aanwezen in de achting en de liefde, die de Heer Van Eps zich verworpen had in de waarneming zijner verschillende ambten.

De toewijding, waardoor de Heer Van Eps zoo algemeen geacht is, is thans op de heerlijkste wijze beloond door de benoeming van ZWEG. tot Majoor-Commandant der Stedelijke

---

bra di animacion pa es convaleciente. El a bai sinta den un stoel den tur su comodidad, ta bebe thee i na es momentoe ai e no ta dokter mas.

Ki un famoso abogado lo bo tabata, Señora Bareume disi cu ne cu un poco coqueteria. El a cuminsa hari.... Louisa tambe a hari. Nan tabata dichoso cu otro. Es enfermo tambe tabata tuma parti den conversacion i awor es dokter por a observa com bon i serio na es mes tempoe Louisa tabata. Su wowonan bunita koe sin ningun temor tabata mira es dokter, tabata brilja di entusiasmo, ora e tin di tende su combersación.

Asina anto nan sa sinta combersa te dies ora i algun bez mas laat ainda. Tur tres tabata sincero i nobel, sin ningun secreto pa otro. No, henteramente sin secreto nó—un di nan tabatin un secreto, koe tabata masjar pisá pé Tabata e dokter; e tabata stima cu tur forsa di un promer amor. Anochi si e bolbe cas, e tabata sofia su sofio di binti aña pasá. I e tabata mira den su imaginacion su dilanti, un frenta haltoe i bleek, un nanisji fini corta, un boka chiquitoe i su djentenan blancoe i riba tur esainan dos wowo bunita koe ta mirele hariendo.

— Señor Charlin! bo — dokter, bo ta pidi mi manoe di mi jioe, i mancarón manera e ta? I spantar pa es gran sorpresa ai, Sra. Bareume no a mira koe es dokter mes tabata desforma; e a mira den dje es gran dokter, koe e tabata aprecia su amistad asina tantoe. I es gran homber ai ta pidié manoe di su jioe, di su pober jioe mancarón.

Bleek, temblando es dokter tabata para, lo e papia di su curpa defectuoso! No, ni un palabra el a papia ai riba. El a larga e dokter bai, despúes di a combidé cordialmente di bolbe su sigiente nochi, pa e por consulta cu Louisa, cu na es momentoe ai no tabata na cas.

—

Com dokter Charlin a pasa es binti cuater ora largoe ai koe e mester a spera! Es anochi ai e no por a sera su wowo. E tabata corda na su cara di risa, na su mirada di simpatia, com e ta primi man ora e ta despidi di djé. Ma anto duda ta bolbé i e ta cuminsa délira.

Su sigiente anochi cu e tabata bai cas di Louisa, e tabata masjar spantar di corda solamente cu nan por rechasa su pidimentoe. Ma porfin el a hala klok di porta.

Porta a habri. Su curpa a cuminsa tembla. Louisa tabata para su dilanti cu manoe di és dokter den djé, nan wowo a vontra cu otro i: — Mi querida Louisa, a sali for di es dokter su boka. — Mi dusji Claude, Louisa a responde.

I ainda nan a keda algun momento mas asina cu otro para, manoe den manoe, wowo den wowo, hariendo, dichoso.

en Landelijke Schutterij van Curaçao. Iedereen juicht die benoeming toe, omdat men overtuigd is, dat geen andere keuze voldoenden waarborg zou gegeven hebben voor het bevorderen van het welzijn der Curaçaosche Schutterij op het voetspoor van den vorigen Majoor-Commandant, wijlen den Hoogedel Gestrengen Heer J. H. SCHOTBORGH.

Moge dan de Hoogedel Gestrenge Heer J. F. K. VAN EPS lange jaren aan het hoofd staan onzer Schutterij, opdat onder zijne bekwame leiding dat kranig korps steeds moge voortgaan te bloeien en in zijn Majoor-Commandant een wakker voorbeeld tot navolging moge hebben.

Brand.

Verleden week Zaterdag 's morgens omstreeks acht uur brandde te Santa Maria een hut geheel af. Er kon weinig of niets gered worden; de oorzaak van den brand is onbekend.

Aruba.

Verleden week Zondag is te Sabaneta een diefstal gepleegd. Een jongen, ongeveer achttien jaren oud en voor eenigen tijd uit Venezuela naar Aruba gekomen, pleegde op klaarlichten dag inbraak in het huis van een winkelier, die op dat oogenblik afwezig was, en ontvreemdde uit de winkellade een bedrag van 40 gld. Spoedig echter werd de dief door de politie achterhaald en het geld, dat op een onbewoonde plaats onder een boom verborgen was, teruggevonden. Den volgenden dag is de jongen naar de Playa overgebracht en in verzekerde bewaring gesteld.

Brand te Colon.

In ons nummer van 12 Juni deelden wij reeds mede, dat wederom te Colon een brand was uitgebroken. Thans zijn meer bijzonderheden bekend. Den 9den Juni omstreeks kwart vóór elven 's avonds sloegen de vlammen uit bij de Erven ALCAZAR en deelden zich mede aan de huizen van de Heeren ARZUSGA en FIDANQUE; in de woning van dezen laatsten was het kantoor gevestigd van de Italiaansche stoomvaartmaatschappij La Velocé, waarvan niet eens de archieven konden gered worden. Geheel een blok, bestaande uit ongeveer twintig huizen, is door het vuur verwoest; men was eindelijk den brand meester in het huis van den Heer GUZMAN.

NEDERLAND.

De Koninginnen op reis.

Bij haar verblijf te Aussee beklom Koningin WILHELMINA met haar gevolg, gravin VAN LIMBURG STIRUM, mademoiselle DE JOANNIS, graaf DUMONCEAU en kolonel baron SIRTEMA VAN GROVESTINS, de Pfeiffer Alm. Ondanks het slechte weer was zij voldaan over de wandeling. De Koningin-Regentes reed naar de Grundlsee.

Ook bezochten de Koninginnen met gevolg den Salzberg, die electrisch verlicht werd.

De Pinksterdagen hebben de Koninginnen bij den Groothertog van Saksen-Weimar doorgebracht.

Troonsbestijging.

Op den dag der troonsbestijging van Koningin Wilhelmina wil men in Den Haag in werking doen treden een Wilhelmina-fonds tot verheffing der krankzinnigen-verpleging door voorbereiding van daartoe geschikt geoordeelde personen voor de verpleging, terwijl de speciale opleiding in handen zal blijven berusten van de gestichtsartsen, en voorts het bevorderen van ondersteuning aan de verpleegsters en verplegers bij ziekte, invaliditeit en ouderdom.

De Gouden Koets.

Het was aan het bestuur van de Vereeniging van het Amsterdamsche volk tot het aanbieden van een huldeblijk aan H. M. Koningin WILHELMINA gebleken, dat bij velen nog twijfel bestond of de zaak van de Gouden Koets al of niet doorging. Daarom hebben bestuurderen het nuttig geacht in ruimeren kring bekend te maken, dat zij zich ter audiëntie bij HH. MM. gedurende haar laatste bezoek aan de hoofdstad hebben laten vertegenwoordigen en dat HH. MM. haar hooge ingenomenheid met dit bewijs van sympathie voor het vorstenhuis hebben betuigd.

Met innige dankbaarheid — het zijn de eigen woorden van de vorstin —had H. M. van het plan vernomen en H. M. drukte daarbij den wensch uit, dikwerf van dit geschenk gebruik te kunnen maken.

Koninkl. West-Ind. Maildienst.

Den 17den Mei werd te Amsterdam te water gelaten de *Prins Willem I*, die op de werf der Nederlandsche Scheepsbouw-Maatschappij gebouwd is voor rekening van den K. W. I. M. en bestemd is voor de vaart tusschen Amsterdam en New-York via Suriname en Venezuela en de daarbijliggende eilanden.

De nieuwgebouwde boot is geheel van staal en heeft een inhoud van 1750 ton. Het nieuwe stoomschip zal echter niet eerder dan in het najaar in gebruik kunnen worden genomen, daar nu het schip bekleed moet worden, de machinerieën geplaatst, de hutten, de salons en verdere noodzakelijke vertrekken en afdeelingen gebouwd moeten worden. Gelijk blijkt uit het Jaarverslag van den K. W. I. M. over 1896 zal met het in gebruik stellen van de *Prins Willem I* een twee-wekelijksche dienst worden ingesteld.

BUITENLAND.

Frankrijk.—De Fransche Kamer hield 29 Mei een zeer woelige zitting. Aan de orde waren interpellaties van Georges Berry, lid der Rechterzijde, en den republikein Vallé over de verantwoordelijkheid der Regeering bij den brand in de Weldadigheidsbazaar en over de officieele deelneming der Regeering aan de plechtigheden in de Notre Dame. Vallé bracht de lijkrede van pater Ollivier nog eens ter sprake, waardoor volgens hem de aanwezige regeeringspersonen gecompromitteerd zouden zijn (!). — De minister-president Méline antwoordde dat onmiddellijk na den brand een gerechtelijk onderzoek was ingesteld, hetwelk echter nog niet is afgeloopen. Wat overigens de officieele deelneming der Regeering bij de kerkelijke plechtigheden betreft, deze had indertijd onder het ministerie-Goblet, na den grooten brand in de *Opéra Comique*, eveneens plaats gehad, en niemand had kunnen voorzien dat de lijkrede zulk een wending zou nemen. De Regeering kan te minder daarvoor worden aansprakelijk gesteld, daar de minister van Binnenlandsche Zaken zijnerzijds een officieele toespraak heeft gehouden, welke de taal der Regeering was. De minister leest ten overvloede een brief van Goblet voor, waarin deze der Regeering voor haar openlijke deelneming dank zegt.

André Reille vermaande daarop de Kamer, deze droevige discussie bij de nauwelijks gesloten graven te staken. Een algemeene toejuiching deed verwachten dat het nu uit zou zijn; maar terstond vroeg Delcassé verlof om de Regeering te interpelleeren over haar algemeene politiek, en daar Méline zich onmiddellijk bereid verklaarde, maakte Goblet van de gelegenheid gebruik om zijnerzijds nog eens zijn gedrag bij gelegenheid van den brand der *Opéra Comique* te rechtvaardigen. Toen, zeide hij, droeg de plechtigheid een heel ander karakter, en als de families der slachtoffers deze eenvoudig hadden uitgeleverd (rumoer, levendig protest), zou alles vermeden zijn.

De graaf de Mun protesteerde niet alleen tegen de laatstgebezigde uitdrukking, maar ook tegen dit geheele debat van politieke strekking, zoo weinig passend bij de ontzettende ramp, welke tallooze familiën in diepen rouw heeft gedompeld. Daarom vermaande hij de partijleiders hun politieke twisten bij eenandere gelegenheid uit te vechten, maar althans eerbied voor de dooden te hebben. De daverende toejuiching der Rechterzijde, welke op deze woorden volgde, werd door de Linkerzijde met onstuimige protesten beantwoord en de socialist Jaurès verweet den graaf zelfs dat deze in 1871 als officier had deelgenomen aan de onderwerping der *Commune!*

Alsnu begon de interpellatie-Delcassé, over de algemeene politiek en de wenschelijkheid eener republikeinsche concentratie of een eerlijk samengaan van de Regeering met de *ralliés*, tot bestrijding van het socialistisch collectivisme.— Na een kort ontwijkend antwoord van Méline, waarin van oprechte concentratie al zeer weinig bleek, begon de stemming over de verschillende motiën van orde, die waren voorgesteld. De Kamer verwierp, met een meerderheid van slechts 35 stemmen, de prioriteit der motie-Delcassé en nam met 296 tegen 231 die van Perier de Larsan aan, waarbij de verklaringen der Regeeringen werden goedgekeurd.

— Gelijk *El Imparcial* alhier uit een bericht van Maracaibo mededeelt, zou de beroemde kanselredenaar Pater Didon, Dominicaan en thans Prior te Arcueil, in de Academie Française de plaats innemen van den Hertog d'Aumale.

Griekenland. — Sedert Griekenland, toegevend aan de gestelde eischen, de bemiddeling der groote Mogendheden verkregen heeft, zijn de diplomaten aan den Gouden Hoorn ijverig in de weer, om den vrede in het Oosten te herstellen. Als deken van het diplomatieke korps heeft baron Calice, de gezant van Oostenrijk te Constantinopel, aan den Turkschen minister van Buitenlandsche Zaken de collectieve nota overhandigd, waarin de voorwaarden worden opgesomd, die Griekenland aanvaard heeft, namelijk: het erkennen van zelf-bestuur voor Kreta, het terugtrekken van de Grieksche troepen van dat eiland, en wel zoo spoedig mogelijk, en het overlaten van Griekenlands belangen aan de zorg der mogendheden. Verder wordt in die nota aan de Porte het verzoek gericht, de Turksche troepen niet verder te laten voortrukken en de vijandelijkheden te staken.

De Grieksche minister-president heeft zich tegenover den correspondent van de *Times* beklaagd over de moeilijke positie der regeering. Ten einde de bemiddeling van Europa te verkrijgen, heeft zij zich groote opofferingen getroost, in het bijzonder de erkenning van de autonomie van Kreta, die noch door Engeland, noch door Rusland werd verlangd. Daardoor heeft de regeering zich in de oogen der Grieken en der Kretenzers gecompromitteerd, zonder dat zij een stelligen waarborg had, dat Turkije zou toestemmen in de schorsing der vijandelijkheden. Indien de oorlog wordt voortgezet, zal de regeering in een allesbehalve benijdenswaardige positie verkeeren, merkte de heer Ralli op.

Den 3den Juni zou, naar uit het Grieksche hoofdkwartier te Lamia gemeld werd, de Turksche-Grieksche overeenkomst zijn gesloten tot verlenging van den wapenstilstand voor onbepaalden tijd. Uit Constantinopel kwam een bericht van nagenoeg gelijken inhoud.

Daar de gezanten der Mogendheden hier weder bemiddelend aan het werk zijn geweest, is niet anders aan te nemen, dan dat althans in beginsel en in breede trekken tevens ook de vredesvoorwaarden zijn vastgesteld. En dat zal dan Turkije's laatste eischen, waarvan de rechtmatigheid ook door de Mogendheden is erkend, wel niet ver ontloopen: betaling eener matige oorlogskostenvergoeding, rectificatie der militaire grens in Thessalië en intrekking van enkele der voorrechten, welke de in het Ottomanische Rijk gevestigde Grieken tot nu toe, met de leden der meeste andere Europeesche nationaliteiten aldaar, deelachtig waren.

Griekenland heeft den Mogendheden doen weten, dat zijne geldmiddelen het niet veroorloven de betaling eener oorlogsschatting op zich te nemen, maar dat het zich wil nederleggen bij de benoeming eener Europeesche commissie van toezicht over de geregelde rentebetaling zijner staatsschuld.